

รายงานวิจัย

เรื่อง

ประวัติศาสตร์สังคมไทย :
การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้าง

โดย

จักรวาลพร กมฺุทพิสมัย

เสนอต่อ

ไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2529

หอสมุด
ปรีดี พนมยงค์

ประวัติศาสตร์สังคมไทย : การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้าง

โดย

น.ส. อัจฉราพร กมฺุทพิสมัย

ห้องสมุด
สถาบันไทยคดีศึกษา

รายงานการวิจัย

เสนอหอสถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

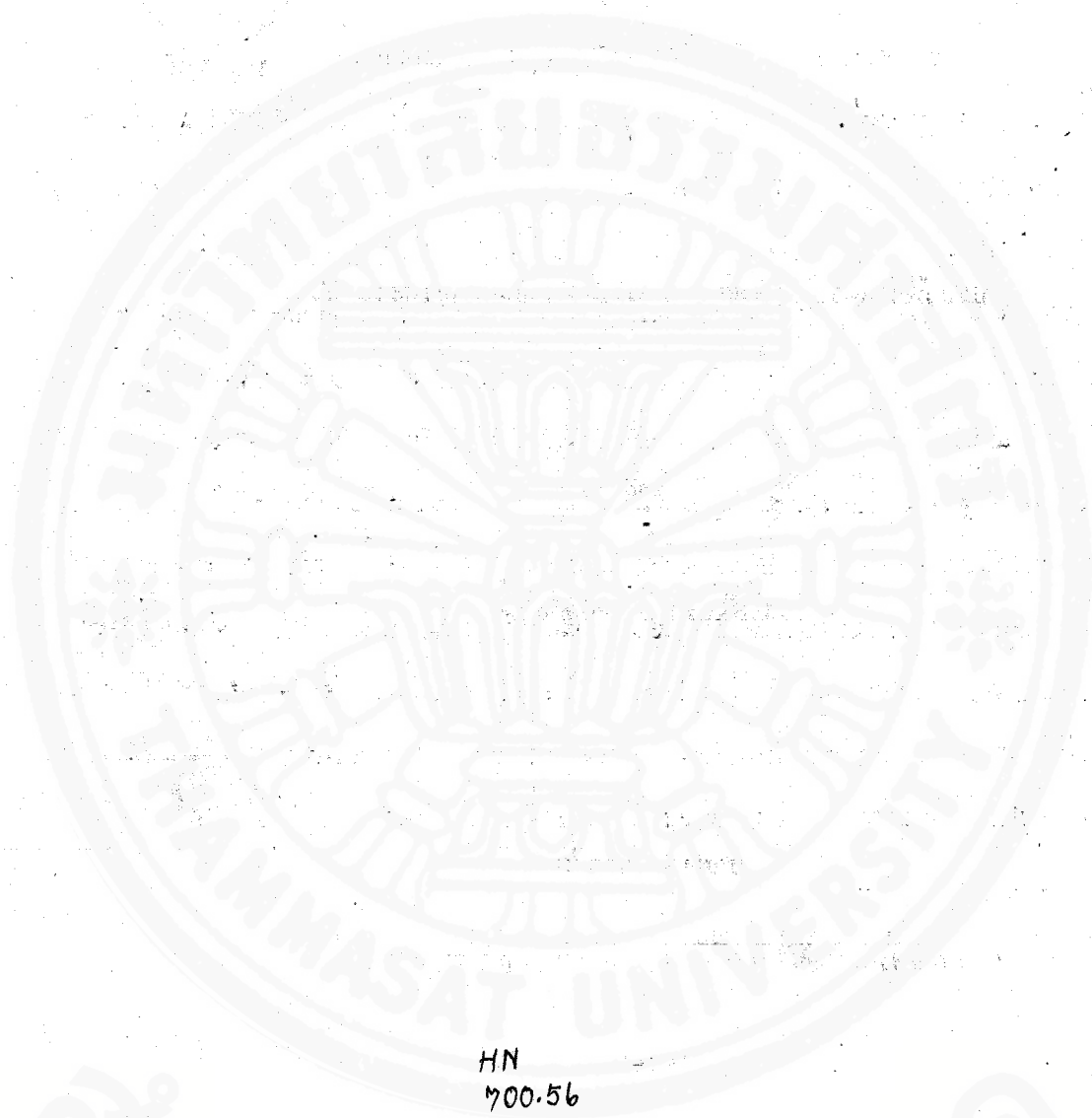
2529

ฉบับนี้ทนาการ

จาก

สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ณ 15.๑๒.๖๓

HN
700.56
06

สำนักหอสมุด

รายงานการวิจัย เรื่อง

ประวัติศาสตร์สังคมไทย : ศึกษากรณีการเปลี่ยนแปลง
ทางโครงสร้าง

ผู้วิจัย

น.ส. อัจฉราพร กมฺพิตสมย์

รายงานวิจัย เรื่อง ประวัติศาสตร์สังคมไทย : ศึกษากรณีการเปลี่ยนแปลงทาง
โครงสร้าง เป็นการศึกษาถึงพัฒนาการของสังคมไทยนับแต่การเปิดประเทศด้วยสนธิสัญญาบาวริง
เมื่อปี พ.ศ. 2398 เป็นต้นมา ผลของการศึกษาพบว่า ก่อนหน้านั้นสังคมไทยได้มีการปรับเปลี่ยน
บทบาทหน้าที่อยู่โดยตลอดมา เพื่อให้เข้ากับสภาวะการที่แปรเปลี่ยนไปด้วยผลจากปัจจัยภายใน
ระบบเอง จวบจนเมื่อ โครงสร้างของระบบเศรษฐกิจเปลี่ยนรูปครั้งใหญ่ด้วยผลของสนธิสัญญา
บาวริง (พ.ศ. 2398) ระบบเศรษฐกิจแบบการค้าเสรียังผลให้ภาวะหน้าที่ของกำลังคนกลุ่มต่าง ๆ
ในสังคมไทยแปรเปลี่ยนไป โดยเฉพาะไพร่ที่เคยตอบแทนรัฐด้วยแรงงานต้องกลายมาเป็นผู้ผลิต
และผู้เสียภาษี ในระดับของผู้นำและผู้ประกอบการอื่น ๆ ก็มีการปรับบทบาทโดยปริยาย รูปแบบ
ของสังคมเก่ามิได้ส่อคคล่องสนองประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจแบบใหม่ ผู้นำไทยในขณะนั้นจึงได้
ปรับเปลี่ยนรูปกระบวนของระบบระเบียบภายในสังคมไทย โดยสถาปนาองค์กรทางสังคมชั้นใหม่
ในรูปของกองทัพอำนาจและระบบราชการพลเรือน องค์กรทั้งสองนี้ล้วนแล้วแต่สนองนโยบาย
รวมศูนย์อำนาจทางเศรษฐกิจและการเมือง บทบาทของข้าราชการในโครงสร้างสังคมใหม่คือ
การแปลงรูปของกลุ่มมูลนาย ในขณะที่ประชาชนไทยผู้ได้รับอิสระจากระบบไพร่ ได้ชื่อว่าเป็น
เสรีชนที่ต้องรับภาระมากยิ่งขึ้น